

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apodixes, Sive Demonstrationes Tres Horrendarvm Blasphemiarvm Ecclesiae A Calvino Reformatae, Circa tres primos Symboli Catholici Articulos

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphaliae, 1608

Capvt XXI. Caluinistas Mahometizare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35415

viperæ. Vnde quod quidam poëtafter tibi suppeditauit Carmen in Romam, ita verius leges ad Bezam ipsiq; similes scurras & cynædos accommodatum.

Beza vale, vidi: satis est vidisse, reuertar,

Cum leno, meretrix, scurra cynadus ero; per similis sc. Beza.

CAPVT XXI.

Caluinistas Mahometiz are.

Sed quia omnium grauisimè Vorstius fert §.104. Caluinistas in simulari alicuius Turcismi, coronidis loco ad finē huius articuli ea de re pauca subiiciemus, nō è nostro sensu deprompta, sed ab alijs mutuata. Ex quibus Lutherani aiunt Caluinismū, Mahometismum, Arrianismum tres esse fratres & sorores, tres ex vno panno caligas (Schutz lib. 50. causarum, &c.) Caluinistas esse Mahometanos baptizatos lib. Ienæ impresso Anno 1586. Caluinistas longè esse deteriores Turcis, inque Ecclesiam inducere ethnicismum, Thalmudismum, Mahometismum. Brentius in Bullingeri coronide & recognit. Prophet. Fusè idem in Caluino Turcismo docet Reginaldus lib. 2. c. 19. lib. 3. c. 3. l. 4. c. 22. & alibi. Sed magis mirādum id ipsos quoq; Caluinistas fateri. Quis enim nescit ex litteris Aloysij Cuchij ad Bartholomæum de Rodolphis Venetum patricium, anno 1568. caluinistas Constantinopoli id per VVilhelmum de Gran Ry egisse vt
sub

Caluinif-
mus & Ma-
hometif.
mus fra-
tres.

sub protectionem Turcarum reciperentur? idq; non alio grauiori argumento, quam: quia (vt aiunt) *nostra religio (caluinistica) simillima est Turcica; nisi quod ieiunijs & eleemosynis, non ita vt Turca sumus obstricti propter conscientiae libertatē.* Quis nescit in Belgio caluinistas suo in vexillo detulisse figuram Lunæ crescentis argēteam, quasi sub Turcarū signis iam tunc militarent, cum haec inscriptione. *Plutost Turcs que Papaux, potius Turca quam Papista?* cui nō sēpius auditum est, hac de re testimonium Adami Neuseri apud Stephanum Gerlachium Doctorem Tubingensem? in epistola dedicatoria assensionis piæ, &c. Tubingæ editæ an. 1585. fuerat Neuserus iste in Palatinatu, & quidem Heidelbergæ Pastor caluiniā, factus est post Mahometanus: idq; hac ratione, quam retulit ipse Gerlachio. *Agitabatur quaestio de reali cōmunicatōne idiomatum diuinorum, in hac dum haeret, in eam paulatim venit cogitationem, Christum non esse filium Dei, vt cui nulla realis cōmunicatō sit cum Deo, tum quod finitum nō sit capax infiniti, tum quod finitum ad infinitum nulla est proportio. Hominem igitur eum, & in docendo excellentem fuisse gratiaq; eminuisse conclusit. Hinc ad Trinitatem disquirendam gressum fecit: qua in re Transyluanorum scripto adiutus, vnum esse Deum verum & eternum, cui nec Christus nec spiritus S. cōsubstantialis & coeternus esset, deprehēdit, idq; Scripturis cōsentaneum, vt proinde duob. ante fūgā annis infautē nullū in nomine S. Trinit. baptizārit.*

Caluinista
sua ipsorū
cōfessione
Turcizant.

Pulcher discursus ex intimis Caluiniā Theologiae sacrae.

Caluinista Neuserus incipit dubitare primo, an Christus sit Dei filius.

Mox S. Trinitatem abnegat.

His

Carpit
Biblia.

Mahome-
tismum ꝑ
fitetur.

His eius opinionibus detectis Spiræ in comitijs cum Sylvano trahitur ad Electorem Palatinum, cui in faciem respondit, *nisi Calvinianus factus fuisset, eò non deuenissem.* Sed elapsus è carcere primum in Poloniam venit, vbi idem de Christo & Trinitate doceri à multis Calvinianis & discipulis audiuit, inde quo tutior esset in Transyluaniam ad Franciscum Davidis, eiusq; gregales perrexit, qui Christum vt nudum hominem non redemisse genus humanum disputârunt, bibliaq; vt alicubi secum pugnancia carpsent. Quibus omnibus instructus, Mahometismum profiteri aperte cœpit, inque litteris ad Sylvanum scripsit, *se credere omnia esse vera, quæ in Alcorano habentur.* Etiam in Epistola ad Gerlachium Ann. 1574. 2. Iulij data: *Nullus, ait, nostro tempore mihi notus factus est Arrianus* (Christi diuinitatem negans) *qui non ante fuerit Calvinista:* vt Seruetus, Blandrata, Alciatus, Franciscus Davidis, Gentilis, Gribaldus, Sylvanus (Heidelberge capite plexus) & alij. *Igitur qui timet sibi ne incidat in Arrianismum (& cohærentem illi Mahometismum) caueat Calvinismum.* Experto crede Roberto Prædicans, nec indignare, si ipsi potius, & post ipsum alijs credamus, præcipuos per Poloniam, Vngariam, Transyluaniam Calvinistas à Christi diuinitate & religione aberrasse ad impietatem Mahometismi, quod etiã de Paulo Alciato, Beza in acta, de Gentili in præfat. Sim-

Simlerus, Iacobus Andreae in praefat. refutat.

Apologiae Danei, alijq; de alijs testantur innum-

eris. Nec aliter fieri potest propter doctri-

nae Calvinianae & Mahometanae convenien-

tiam maximam. Ut enim taceam vtriusq; ini-

tium a seditionibus, armis, bellis sumptum,

Mahometismi per Asiam, Calvinismi per Gal-

liam, Scotiam, Belgium, reliquasq; orbis oras

(de quibus Flores Calvinistarum, historiae q;.)

1. Mahometus religionis suae arcem constituit

legem & Euangelium secundum ipsius opi-

niones expurgatum: Idem propugnaculum

est Calvinistarum, contententium legem &

Euangelium, intelligenda secundum comen-

ta Caluini, iuxta Bezæ ex Graeco in Latinum

peruersionem, secundum phantasiam Bullin-

geri, Zvinglij vel alicuius Sacramentiperde-

2. Nullos suae doctrinae iudices tulit Mahome-

tus, scripturam Iudicem sibi sufficientem cla-

mitans. Nec Calvinistis vel Concilia sacra vel

Doctores vel Patres vel Pontifices apti con-

trouersiarum possunt esse iudices. 3. Diem Do-

minicum transtulit ad diem Veneris sublatis

alijs festis, veneris nepos Mahometus: etiam

sublatis alijs solennioribus diebus, Domini-

cum in Diem Veneris traicere conatus est

stigmaticus homo Ioannes Calvinus. Hinc

quidam eius condiscipulus.

Vult transferre diem Calvinus ab ordine festum,

Quem Domino ascribens hebdomas omnis habet.

K

Ut q;

Cōuenien-
tia Calui-
nismi &
Mahome-
tismi in do-
ctrina.

1. Mahome-
tani & Cal-
uiniani re-
uocāt se ad
scripturas &
se purgatas
intellectas-
que.

2. Vtrique
nullos vo-
lunt iudi-
ces contro-
uersiarum.

3. Vtrique
conspirant
in abrogan-
dis festis.

mi-
ala-
ann-
car-
n de
uini
tior
au-
n vt
hu-
cum
in-
erte
t, se
tur.
74-
utur
(ns)
an-
lis,
le-
ria-
m)
rto
ost
ni-
is à
ad
u-
at.
n-

Vtq³ dies Veneri tali potiatur honore

Facta inter ciues seditione iubet.

Vtere Caluino, Germania tota Magistro,

Sit licet insanus non ratione caret.

Tu Domine Veneri Dominum postponis IESVM,

Iure huius festum vendicat illa sibi.

Hoc verbis persuade igitur Caluine, vel armis,

Si Veneri faueas, Mars tibi fautor erit.

Quin etiam mutare voluit festum Natiuitatis

4. Vtrique tis Christi, Circumcisionis, Ascensionis, An-

imagines nunciationis. Bolsecus cap. 6. in vita Calu. 4.

excindunt Imagines Christi & Sanctorum execrantur

Turcæ Christianosque vocant ea causa ido-

lolatras: etiam Christi Sanctorumque omni-

um abominatur effigies cum omnibus suis

Caluinus, nisi quod sui imaginem è collo fer-

ri non indignetur, respondens id calumniari-

tibus (Lanoy de Calu. c. 12.) si quis hoc specta-

culo offendatur, ne deinceps id videat, vt occu-

5. Vtrique los sibi eruat, vel se suspendat. 5. Turcarum

horrea pro moschea siue Ecclesiæ parum discrepât à do-

templis mibus communibus, parum à ciue vel milite

habent, distat apud eos proletarius Sacerdos: parum

etiam Calvinæ siue templa Calviniana, & in

ijs Ministri distant à cœnaculis publicis & ho-

minibus profanis ac militibus sclopetarijs.

6: Baptismo non ad necessitatem, sed foeto-

rem quendam aspellendum libenter vtuntur

6. Baptif- Turcæ; etiam baptismo non necessario vtun-

mus neu- tur Calvinistæ, filios fidelium vi solius præ-

tris est ne- cessarius ad tur Calvinistæ, filios fidelium vi solius præ-

salutem. destinationis cœlo trāscribentes. 7. Morum

im-

improbitas infæcunditasque in vxore, iusta 7. Matrimonium
 Turcis diuortij est causa : probatur eadem ^{monium}
 causa Calvinistis. Hinc Antonius Caluini ger- ^{vtrifq; dis-}
 manus frater (Theueninus in historia Beza ^{foluitur.}
 fol. 33.) minorem natu filiam Nicolai de Fer ^{Caluinistæ}
 coniugem suã repudiauit. Hinc Oecolampa- ^{repudians}
 dius priori dimissa aliam duxit (Prateolus in ^{vxores}
 Elencho verbo Mahomet) hinc Beza ereptam ^{suas.}
 Sartori vxorem sibi retinuit (Bolfecus de vita
 Beza) Bucerì ad c. 17. Matth. sententia est : Iu-
 dæis permissum erat ob duritiam cordis di-
 mittere vxores & alias ducere. ergo idem lice-
 re debet Christianis, quando eadem in illis
 inuenitur cordis diuitia. extant de hoc cano-
 nes Ecclesiæ Geneuensis in Caluino Turcismo
 lib. 2. c. 10. 8. Polygamiam suis permisit Ma-
 hometus; permittit eandem Calvinistæ. Hinc ^{8. Mahome-}
 Ochinus lib. 2. Dial. c. 21. ait: *Paulus Episcopis &* ^{tus & Cal-}
diaconis plures vxores interdicit : cateris tacitè con- ^{uinistæ p^r}
cedit. & : Pauli mens est hac, vt Christianis plures v- ^{bant poly-}
xores habere liceat. At Episcopis non nisi singulas. & : ^{gamiam,}
Quanquam illud credo, vt antiquitus interdictum est,
ne Reges haberent multos equos, hoc est multitudi-
nem nimiam, ita quoque interdictum Episcopis, non
plures sed immodicam multitudinem vxorum.
 Ochinum cum affero solem quendam Cal-
 uinisticum exhibeo, vtpote de quo Balæus
 Calvinista] præfat. in acta Roman. Pon-
 tific. *Petrū Martyrē (ô Tigurini) & Bernardinum*
Ochinū in Tigurū recepistis. Que duo luminaria? quo-
rū alterum si alia haberet Ecclesia magno ornamento

& thesauro ditata & beata viderentur. De hoc etiam ipse Calvinus lib. de Scandalis. Quos, inquit, Itali (Papistæ) Bernardino Ochino & Petro Martyri (Apostatis ad Calvinum monachis) op-

9. Verique Christi diuinitatem tollunt.

ponent? Deniq; Christi diuinitatem cum Sanctissima Trinitate explofit Mahometus, exhibilat eandem Calvinismus, de quo Apodixi

2. Ex quibus liquet non ouum ouo similis, quam Calvinismum Turcismo, ita vt & Calvinus Mahometizet, & Mahometus Calvinizet. Sed iam sit satis de primo Calvinistici

Credo articulo, à cuius professione verus Deus omnes Christi fideles liberet.

A P O D I X I S II.

BLASPHEMIARVM CAL-
VINISTICARVM CIRCA SE-
CVNDVM APOSTOLICI SYM-
boli articulum.

ARTICVLVS SECVNDVS.

*Et in Iesum Christum, filium eius unicum,
Dominum nostrum.*

T H E S I S N O N A.

IN IESVM. Quid filio futurum est, vbi Pater vsq;
adeo est deturpatus? Caue honoris causa ad nomen
Iesu caput aperias aut genu flectas, sicut fieri consue-
tum est ad eximiorum Principum mentionem. Nam
plusquam ridiculi Calvin. in cap. 2. ad Philip.
sunt Sorbonici Sophistæ, qui ex illo Pauli; In
nomine Iesu flectatur omne genu, &c. flecten-
dum esse genu colligant, quoties nomen Iesu
pronunciatur. Caue Iesum dictum esse putes, quod
ipse saluum facturum esset populum, prout præmonuit
caelestis paranympus Matth. 1. Nec saluauit nec per-
fectè saluare potuit mundū à peccatis. Ille enim agnus
est, non qui tollit peccatum mundi. sed tegit Ioan. 1.
non qui delet, abluat, mundat iniquitatem Psal. 50.
populi, sed inumbrat, conuelat, occultat, ne eam vide-
at iam quasi cacutiens Deus Pater; non qui consolidat
sanat redintegrat Ezech. 34. quod per serpentem de-
structum est; sed emplastro tantum obducit, ne visum

K 3 anima